



Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København,
Sagsnr.: 23643
Dok.nr.: 631856

Fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 27 til L 92 stillet den 27. januar 2014 efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Spørgsmål nr. 27:

”Kan ministeren oplyse, hvilken dokumentation ejeren af en stambogsført hund skal fremvise for, at hunden ikke dømmes til aflivning, fordi den anses som hørende til en forbudt race?”

Svar:

Der er ikke i hundeloven fastsat krav til, hvilken dokumentation besidderen skal kunne fremlægge for at bevise hundens race.

Besidderen af en hund kan f.eks. fremlægge en stambog vedrørende hunden eller erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning.

I lovforslaget L92 er det præciseret, hvad der forstås ved ”erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning”. Det fremgår, at sådanne erklæringer ikke alene kan baseres på en vurdering af hundens udseende og adfærd. Der skal i stedet være tale om erklæringer, der vedrører hundens forældre, søskende eller tidligere generationer. Det er ikke nødvendigt, at erklæringerne er udarbejdet af fagpersoner, f.eks. dyrlæger.

Det skal bemærkes, at dette er eksempler, og at også anden type dokumentation efter en konkret vurdering kan være tilstrækkelig – såsom registreringsattester, oplysninger i hundepas m.v.

Der er ikke krav om, at stambøger skal være godkendt af foreninger eller organisationer for organiseret hundeavl, og det er ikke et krav, at alle hunde fremover skal have en stambog.

Det vil være politiet, der i de konkrete tilfælde i første omgang vurderer ægtheden af den dokumentation, som fremlægges. Hvis en sag indbringes for domstolene, vil det være retten, som vurderer ægtheden af den fremlagte dokumentation.

Dan Jørgensen

/ Cecilie Heerdegen Leth